De werkplaats van Marijke (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Marijke had haar atelier zeven jaar eerder geopend in een oude garage aan de rand van de stad. Ze maakte tassen van gerecycled leer, en in het begin verkocht ze er nauwelijks vijf per maand. De laatste tijd groeide de vraag echter zo snel dat ze het werk nauwelijks meer alleen aankon. Elke ochtend stond er een stapel bestellingen op haar bureau, en elke avond bleef er iets liggen.

Het grootste probleem was niet de vraag, maar de ruimte. Haar snijmachine stond klem tussen twee rekken, en haar gereedschap lag verspreid over drie tafels. Ze had één goede set messen, geërfd van haar grootvader, en die raakte ze steeds kwijt tussen de resten stof. Op een regenachtige zondag besloot ze eindelijk orde te scheppen. Ze veegde de werkbank leeg en begon haar spullen zorgvuldig op een rij te zetten, van de fijnste naalden tot de zwaarste hamer. Toen ze klaar was, keek ze verbaasd naar het resultaat; het werk leek plotseling half zo groot.

Die helderheid bracht haar op een ander idee. Als ze wilde blijven groeien, had ze een echte uitrusting nodig: industriële naaimachines, een betere pers en een afzuiginstallatie. Zulke apparatuur kostte meer dan ze in vijf jaar had gespaard. Haar boekhouder raadde haar aan om een lening bij de bank aan te vragen, ook al vond Marijke schulden altijd een beetje beangstigend. Ze rekende twee weken lang, schrapte, rekende opnieuw en sliep slecht.

Uiteindelijk stapte ze met een dikke map het bankgebouw binnen. De adviseur bladerde langzaam door haar cijfers en stelde scherpe vragen over haar langetermijnplan voor de komende tien jaar. Marijke legde uit dat ze niet snel rijk wilde worden, maar een stabiel bedrijf met drie vaste medewerkers wilde opbouwen. Ze vertelde ook over haar nieuwste model, een rugzak die ze met stevige katoen wilde voeren, zodat de inhoud droog bleef bij zware regen. De adviseur glimlachte en zei dat hij zelden zo'n concreet verhaal hoorde.

Drie maanden later stonden de machines er. Marijke nam een leerling aan, een stille jongen van negentien die opvallend nauwkeurig werkte. Zij leerde hem snijden en stikken; evenzo leerde hij haar hoe ze haar administratie digitaal kon bijhouden, wat haar minstens twee avonden per week bespaarde. De garage rook nog altijd naar leer en machineolie, maar er hing nu een rust die er eerder nooit was geweest. Op de deur hing een klein bordje met de openingstijden, en daaronder had Marijke met de hand geschreven: kwaliteit heeft geduld nodig.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28620

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1982